

של הדורה, (כפי שהזכיר כבר) ובפחמו של התירס. הפחמו זהה שונה מיתר הפחמוניות בזיה, שההדבקה שלו באה בעיקר מהקרקע. הגושים העצומים של פחמו התירס מתפוררים ונצנעים בקרקע. הפטירה המשתחררת מהקרקע תוקפת אחר כך את כל חלקי הצמח, בגידולתו. הגושים עלולים להיות מעורבים גם עם הזורעים. ה"מדגרות" של הפחמו זהה הם גידולי תירס מטופק בהשאה, ביחד בסוף הקיץ. גם זנים רגילים חדשים מהווים מקור לריבוי חומר ההדבקה. נוסף להשמדת החלקים הנגועים של הצמחים הרי המלחמה האפשרית היחידה היא ע"י מחוור ורעים של 3–4 שנים.

(סקרה על זנים עמידים, זנים חדשים והסוגר קרנטינה) שאינם אקטואליים לעונה זו. יתרנסמו במאמר הבא על החלדוניות).

גרשון מינץ

מחלקה לפטולוגיה של צמחים
התנה לחקור החקלאות, רוחובות.

ספרות:

ג. מינץ (תש"ד) תפוצת הפחמוניות הפורחים בשוררה בארץ-ישראל. — "השדה" כרך כ"ד (י"ב).
ג. מינץ (תש"ה) מחלות הדגנים בארץ-ישראל. — הוצאה "ספרית השדה".

Moore, W. C. (1945). Cereal diseases. Bul. Minis. Agr. Fish. 129.

Ячевский, А. А. (1931). Болезни полевых растений. Заш. с-х. растений, Вып. 3.

של פריחה. הנגבאים מבדיקים את הפרחים הבריאים. במידה שנרבה לאסוף את חומר ההדבקה בזמןו ונשメדו, באותה מידת נקטין את מספר גורמי ההדבקה באותו שנה. בפחמו התירס זהה מלחמה חשובה, כפי שיתברר להלן.

מחוזר זרעים חשוב מאוד בפחמו הראש

טבלה א'. פחמוניות הדגנים ואופני הדברים.

הצמח	פחמו	שם הלטיני	הנושאים	הנושאים	הנושאים	הנושאים	הנושאים	הנושאים
חתה	סגור	Tilletia caries T. foetida	+ +					
פורת	פורה	Ustilago Tritici	+ +	+ ¹⁾				
שעורה	סגור	U. Hordei	+ +					
פורת-שחור	פורה	U. nigra	+ +					
פורה-חום	סגור	U. nuda	+ +					
שבולות	סגור	U. Kolleri	+ +					
שועל	פורח	U. Avenae	+ +					
תירס	כללי	U. maydis	+ +					
دورה	סגור (של גרגירים)	Spacelotheca Sorghii	+ +	+ ¹⁾				
של הראש	של הראש	Sorosporium reilianum	+ +	+ +				

תחליף לביקוטין לשם ריסוס עצים

הרבבה מהחרקים הנזקרים לעיל, אינם תומתת לגבי כנימות עליה, ואكريוט, אינה משכיעה רצון. ועוד נמצא, שהד. ד. ט. בצורת אבק אינו חודר לכל חלקי העלה והענץ, והד. ד. ט. בצורת תרחיף (סוספנסיה) דורש בחישגה תמידית טוביה, שאם לאו – אין החומר חד-גוני במשך זמן הריסוס. ואשר לתחביב ד. ד. ט. בנפט, הרי השמן עלול לגרום נזק לעצים. חימאי מקומי בארץ הצליח למסמס את הד. ד. ט. בחומר שהוא מחליב, מפשט ומדבק טוב כאחד, ואשר בריכוזים ידועים אינו מזיק כלל לצמח. החומר הוה הנקרא "אמולדיט" (Emuldit) נושא על ידינו ונמצא, שבריכוז של 600:1, ממית חרקים רכים, ובריכוז של 400:1 – 300:1 ימותו גם חרקים חזקים, לרבות אكريוט, תריפס, כנימת-העש, כנימת הדם וכו'.

החומר "אמולדיט" מכיל כ-40% חומר ד. ד. ט. בתערובת של חמריים אחרים מפעלים ומפשטים, שרבבה חшибותם בריסוס ואין להכניס לתמיסת חמריים נוספים למטרות אלה.

הנה כן נמצא תחליף לביקוטין, שקשה להשיגו בעת בשוק ואף מחירו יקר עד מאד.

ד"ר י. רבנאי

כמו בכל מקום, כן גם בארץ יש מחסור/בנייה קוטין. רעל זה יעיל מאוד להשמדת מזיקים ע"י מגע ישיר, כגון כנימות-עליה, תריפס, פסילה, כנימת-עש וכו'. התכונות הטובות של הביקוטין הן:
א. הרעל אינו מזיק לצמח גם ברכיו גדול;
ב. כוח קטילתו גדול מאוד אףלו ברכיו נמוך;
ג. הביקוטין מתרבע במים בעלי קושי ואין צורך להוסף מחליב (חומר העוזר לתמיסת להיות אמול-סית).

בנוגע לתוכנה השנייה, הרי חלק אחד ניקוטין באף חלקים מים – די לו להשמיד כנימות עליה רקות: אינם לחרקים חזקים יותר דרושה תמיסה של 600:1, ויש המשמשים ב-400:1.
בנוגע לתוכנה השלישית, דרוש להכניס לתמיסת הביקוטין מפשט ומדבק, כדי לקבל תוצאות קטילה יותר טובות.

עם ירידת הייצור של ניקוטין בזמן המלחמה ואחריה, החלו אנטומולוגים וטוקסיקולוגים לחפש חמרי תחליף לביקוטין.

בד. ד. ט. "הקליניקול" מצאו, שהחומר מימי

¹⁾ גם ע"י נפרית צהובת, בהעדר מחלות אחרות.